

האוצר מעשיר את המליונרים

כל יבואן המביא ארצה מיטענים ב" דרך האוויר, יודע כי עליו להוציא את הסחורה ממחסני הממשלה בלוד תוך יומיים. הסיבה: המחסנים קטנים ומידי שנים, היו כבר קטנים מדי עם קום המדינה — ומאז לא נוסף להם אף מטר מרובע אחד של שטח.

אולם במציאות, אין כל אפשרות להשיג את כל האישורים הדרושים לשיחור המטען מהמכס בנפח משבוע ימים. התוצאה: המיטען מועבר אוטו-מאטית למחסני-עירוב פרטיים, והיבואן חייב לשלם סכום ניכר לבעלי המחסנים, תמורת האחסנה.

אחד מבעלי המחסנים הגדולים ביותר היא חברת בני משה קיסו — שהם גם מבעלי בנק דיסקונט וסוכנות המכוניות רנו.

פקידים בכירים במכס בלוד טוענים כי כתוצאה מהעברת המיטענים באונס למחסני-העירוב הפרטיים, מרוויחים בע"ל המחסנים מיליוני לירות לשנה.

הצרה היא רק, שרווחים אלה באים כמובן מכיס הציבור, מאחר שהיבואן מוסיף את ההוצאה המיותרת למחיר ה"סחורה".

מלחמת הבנקים נגד דוברת

קטנים, שרבים מהם הפקידו את כוח ה" הצבעה שלהם בידי דוברת. שלושת הבנקים תבעו שיוקצו להם מניות נוספות, כדי שכוונתם יישאר כבר עבר, אולם דוברת סכל את תוכניתם. השכיל לשמור בידי את אחד היתרונות החשובים של המיוזג.

התוצאה: שלושת הבנקים הכריזו מל-חמה קרה על דוברת, כשהטאקטיקה ש" להם היא לחכות לשעת הכושר, כאשר כלל יסתבך, בבוא שעת שפל, בקשיים, וייוקצו להם, או, יכתבו לו את תנאיהם. דוברת הבין גם הוא את התוכנית, הח" לט להתגונן מפניה על-ידי חיזוק כלל באמצעות הגדלת ההון העצמי.

הוא פנה לשלושת הגדולים, ביקש ש" ינסיקו לכלל 40 מיליון ל"י נוספות של מנ" יות, החליט על מחיר של שתי ל"י למניה. לכאורה, היה זה שער נוח, מאחר ש" מחיר מניות כלל בבורסה כיום נא ב" סביבות שלוש ל"י. אולם הבנקים ידעו שהשער הוא מלאכותי, והמחקר שערכו גילה ששווי מניות כלל צריך לנוע ב" סביבות 1.5 ל"י. הם סירבו להנפיק את המניות במחיר גבוה יותר.

דוברת לא התרגש, החליט לוותר בכלל על עזרת הבנקים, פנה לגייס הון ב" ארצות-הברית.

תוכניתו היא עתה לגייס שם 40 מיליון דולר — דהיינו, הכפלת ההון העצמי של הקונצרן. לדעת מומחים, סביר להניח ש" הוא יצליח לקבל שם יותר מדולר למניה — כלומר מחיר גבוה הרבה יותר משווי המניה כיום.

אם אכן יצליח, יבטיח דוברת לקונצרן הענק שלו ביטחון מלא מפני יחצי הבנ" קים וכל סכנת מיתון שהיא. הצפויה לדעת רבים אחרי הבחירות.

אהרון דוברת, מנהלו של קונצרן כלל, עוד לא סיים לעכל את רכישת החברה המרכזית — וכבר הוא נתון בעיצומה של מלחמה חדשה.

הקרב על רכישת החברה המרכזית, ש" הסך את כלל לאחד מענקי-המשק ביש" ראל, היה מר וממושך. הקרב החדש יהיה אף חמור יותר.

שכן הפעם, יצא דוברת למלחמה בשל" ש" הבנקים הגדולים בישראל.

אחרי בליעת המרכזית, יש כיום לכלל הון-עצמי של 120 מיליון ל"י. אולם גם הון-עצמי ענק זה אינו מהווה בסיס רחב למדי, לפעולותיו העצומות של הקונצרן, ודוברת מעוניין ביותר להרחיבו.

הסיבה העיקרית: דוברת הוא כיום ה" שליט הבלעדי של כלל, מאחר שכל שאר בעלי המניות אינם יכולים לרכ" בידיהם כוח-הצבעה מספיק כדי להתגבר עליו.

אולם לא כך היה מצב הדברים בעבר: עד לפני שנה, היתה השליטה ב"כ" בידי הבנקים הפועלים ודיסקונט, שהחזיקו ב" 15 אחוז מניות כל אחד, ולאומי, (7.5 אחוז). אז, נאלץ דוברת לתמרן בין ה" שלושה, היה תלוי בהסכמתם בכל.

כאשר בלע כלל את החברה המרכזית, והון המניות עלה מ" 80 מיליון ל"י, ירד כמובן חלקם של שלושת הבנקים בשליטה, והעודף התפזר בין בעלי מניות

במדינה

(המשך מעמוד 15)

פוליטרוק מסלגתי. "אני סבורה כי אל לנו הרופאים להישמע לקריאה להחמיר את השביתה. עלינו לחזור לעבודתנו התקינה מיד... בהמשיכנו את השביתה הורסים אנו במי ידנו את האומן אשר ניתן לנו... הבה נחזור לעבודה תקינה ונחזור ל" פוליטרוק מסלגתי.

פאם בדרגות המקופחות באמת, ידוע לכל כי רופאים רבים מת" נגדים לשביתה והם ממשיכים למלא את תפקידם המקצועי בגלוי או בס" תר, ישמיעו את כל אלה את קולם, או יערך משאל בין הרופאים כולם, ד"ר אילה מאיר

מורעת "המוסדות הרפואיים" עזרה מהכלה

משאומתן סביר ולהידברות כנה... כת" בה הד"ר מאיר בין השאר, לא במכתבים למערכות העתונים ולא בעתונים, לא צויין מהי הרפואה שיצאה בגלוי לשבור את שביתה הרופאים. כי הד"ר אילה מאיר, רופאה פסיכיאטרית במקצועה, אינה אלא כלתה של ראש-הממשלה גולדה מאיר, אשתו השנייה של מנחם מאיר, הצילן, בנה של ראש-הממ" שלה.

המשק

מפשי"ר ומקפי"ר

ממך יצאו

הממשלה יודעת כי הקפאת

המחירים לא תקפיא

את המחירים — אך נקטה

בצעד העקר

בגלל שיקולי בחירות

שלושה חודשים אחרי שממשלת-ישראל החליטה כי מה שדרוש למשק זה ביטול הפיקוח על המחירים — היא החליטה השבוע בדיוק ההפוך: כי מה שיציל את המשק זו הקפאת המחירים.

היתה זו החלטה עקרה וחסרת-טעם מ" אין כמות: כל הכלכלנים היו אחדים ב" דעתם כי ההקפאה לא ניתנת לביצוע, אלא אם כן רוצים לחזור לימי חנצו, להעמיד פקח ליד כל יצרן וסוחר, כן טענו כולם כי לוא גם היתה ניתנת לביצוע, לא היתה ההקפאה עוזרת למשק תנסחף ב" קצב אימתני לתוך האינפלציה המידרדרת — ללא שורה שלמה של אמצעים נוספים. היום הנורא. אלא שהממשלה לא היתה נכונה לנקוט באמצעים נוספים אלא בימי ערב בחירות, שכן פירושה היה הוצאת הכסף העודף שבידי הבוחרים — מעשה חסר תבונה, חמישה חודשים לפני היום הגדול והנורא.

לעומת זאת, היו להקפאת המחירים כמה יתרונות: את המחירים היא אמנם לא תקפיא. מדד המחירים, שעלה ב" 15 אחוז מאז בוטל הפיקוח על המחירים לפני ש" שה חודשים, ימשיך לעלות בקצב מסחרר זה גם הלאה, לפי כל התחזיות.

רק יתרונות. לעומת זאת, מצלצלת ההקפאה יפה באוזני הבוחר: היא עושה רושם שהממשלה עושה משהו כדי לה" לחם בעליית המחירים — ושמעו זה מכון נגד הייצרנים, במקום נגד הצרכנים, שני אלמנטים חשובים מאוד בפסיכולוגיה של הבוחר.

יתרון שלישי של ההקפאה הוא דווקא בתוצאותיה: אם תצליח, בגלל נס מן השמיים — מה טוב. אולם גם אם לא תצליח — עדיין טוב: אפשר תמיד להא" שים בכישלונה את הייצרנים והסוחרים, בעוד הממשלה תצא מהעסק נקייה.

מי אשם? אי-אפשר היה כמובן לבי" קש מהבורח הממוצע להתמצא בנבכי ה" כלכלה, להבין כי את האינפלציה גרמה הממשלה עצמה, בהזרימה למשק מיליארדי לירות מיותרות. אותן הדפיסה ללא כיסוי ו/או לוותה מבנק ישראל.

כמו שאי-אפשר היה לדרוש ממנו לה" בין, כי כל מה שהוא מקבל היום בהק" לות מס וחוספסותיו — יילקח ממנו לאחר הבחירות, וכי הדרך היחידה לשמור על מה שיש לו, הוא להחליף את השיטה, נאם הממשלה הממשלה

המשלה מעודדת

הברחת מטבע

במרבית כלי-הרכב הנעים בישראל מותקן רדיו מתוצרת אחת — תדיראן. הסיבה: מכסי-המגן הגבוהים.

לרוב בעלי הרכב, אין זה משנה ביו" תר, מאחר שאיכותו של המקלט של תדיראן היא משובעת-יצרן למדי.

היחידים ממוטרדים מכך הם יבואנים, שאינם יכולים לייבא מקלט-רדיו למכו" ניות. בניגוד לצרכן הממוצע, המאמין ש" תדיראן מייצרת את תוצרתה, יודעים היבואנים כי היא מייבאת את מרכיבי המקלטים מיפאן, מרכיבה אותם בארץ במפעל האלקטרוניקה שליד קיבוץ יד-מרכי, ומוכרת אותם כתוצרת ישראל. אין זה המיקרה היחיד בו קיבלה תדיראן זכויות-בלעדיות. גם בתחום חסור ללות סגרה תדיראן את היבוא למתחריה.

לדוגמה: חמחיר לצרכן של סוללה 1.5 וולט, המיוצרת על-ידי תדיראן, הוא 65 אגורות. מחיר סוללה כזו מתוצרת יפאן הוא 2.5 סנט — חמישית ממחיר הסוללה הישראלית.

כדי להגן על תדיראן, אסר משרד המיסחר והתעשייה לייבא לארץ סוללות שמחירן פחות מ-7.8 סנט.

התוצאה: היבואנים יכולים לרכוש סוללות בחו"ל במחיר 2.5 סנט, לקבל עבורן הקצבה של 7.8 סנט, ולהשאיר את ההפרש בחו"ל כרווח נקי ממס.

לקראת התכופות

בנמל-התעופה לוד?

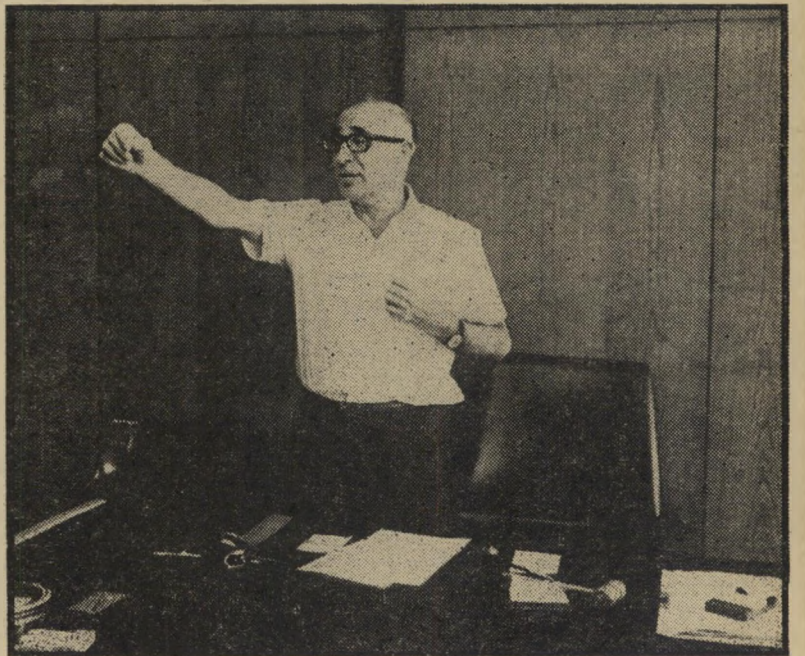
לפי כל הסימנים, רחוק עדיין נמל-התעופה לוד מפעולה תקינה:

● שמועות עקשניות חוזרות ומספ" רות על איסדרים חמורים בנמל ובמני" הל התעופה האזרחית, האחראי עליו.

● ד"ר אפרים זוסמן, סגנו של ראש המינהל, יהודה רבין, עומד להתפטר.

● מהנדס הפיתוח הראשי של הנמל, דיב אקרמן, הודיע על שיבתו לקנדה ארץ-מוצאו, בגלל אי-הסדרים והמריבות בין המנהלים.

פילץ זכה בעבודת-ענק - ללא מיכרז

ראש העירייה רבינוביץ

נימוק לא משכנע

שעתו היפה ביותר של קבלן המיליונר אריה פילץ היא שעת ערב-בחירות. אחת לארבע שנים, פורח מזלו בצורה מופלאה.

היה זה בתקופת ערב-בחירות — התקופה בה תורמים אנשים רבים סכומים רבים לקופות המפלגות — שפילץ קיבל מעיריית תל-אביב — ללא מיכרז — את הקמת התחנה המרכזית החדשה בעיר.

בימים אלה, חזרה על עצמה התופעה: הוא זכה — שוב ללא מיכרז — בפרויקט הקמת איזור שוק הכרמל החדש.

נימוקו המוזר של ראש העירייה, יהושע רבינוביץ: „פילץ הוא היחיד המסוגל לחרים פרויקט בהיקף כזה.”

אין ספק שפילץ הוא קבלן גדול, המסוגל להרים נושאים כבדים. בעוד בניין התחנה המרכזית נמצא בעיצומו, מתחיל להתנשא כבר פרויקט דיזנגוף סנטר, עליו הרוויח פילץ — עד היום, כאשר הנושא רק בתחילתו — 14 מיליון ל"י. בהתחשב שהפרויקט נפל בחלקו בהשקעה של 200 אלף ל"י בלבד, זה רווח סביר למדי.

הפרויקט היה שייך, במקורו, לידידו הטוב לבנשטיין, שהכניס את פילץ כשותף זעיר לעסק. הזעיר הפך לבכיר, זרק את לבנשטיין עצמו החוצה, מכר רבע מהנושא — ברווחים ניכרים לקבוצה צרפתית — החל משתתף, באותה הזמנות, בעסקי-בנייה נרחבים בפאריס.

אולם למרות גודלו, טוענים רבים בענף שפילץ בשום פנים ואופן איננו ה"ח"י המסוגל להרים את הפרויקט — טענה המעמידה את טענתו של ראש העירייה באור מוזר.

אבל מובן.